

[Indenrigsministeren.]

f. eks. i Sverige, således at skoletandklinikker m. m. herhjemme får vanskeligheder med at skaffe den nødvendige arbejdskraft.

På dette spørgsmål, der nærmest må høre under indenrigsministeriet, vil jeg gerne svare, at der ikke i uddannelsesmæssigt hensyn kan hentes nogen begrundelse for en sådan turnustjeneste, idet der jo af enhver tandlæge kræves 2 års assistenttjeneste, før han får ret til at udøve selvstændig virksomhed som tandlæge. Hvis denne assistenttjeneste udføres i udlandet, skal sundhedsstyrelsen skønne over, om den kan anses for tilfredsstillende, og her ligger det således, at den uddannelse og erfaring, de unge tandlæger kan hente i Sverige og i Schweiz, der er de to lande, hvor spørgsmålet navnlig har været aktuelt, må betegnes som fuldtud på højde med, hvad der kan erhverves ved en assistenttjeneste herhjemme. Det er min opfattelse, at det videre udsyn og den erfaring, der kan opnås gennem en sådan supplerende uddannelse i udlandet, igennem årene har været af meget stor værdi for mange af de unge tandlæger og derigennem også for de patienter, som de skal behandle. Jeg tror derfor, man skal være meget varsom med at betræde veje, der fører bort fra den supplerende uddannelse, som de unge tandlæger erhverver sig i udlandet.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Vagn Bro i sin henvendelse til undervisningsministeren ønskede at få slået fast, at det ærede medlem gerne, til trods for at han fremsatte disse betragtninger, ville regnes som liberalist. Jeg har ikke grund til at antage, at det ærede medlem ikke også i fremtiden vil blive regnet blandt liberalis- mens tilhængere, men jeg må indrømme, at det, det ærede medlem her har ønsket gennemført overfor de unge tandlæger, mere har med stavnsbånd end med liberalisme at gøre.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen fremsatte nogle bemærkninger, som han mente særlig ville have min interesse. Det drejede sig om en hjælpeforanstaltning — en slags husmoder- afløsning for de ældre, som det ærede medlem udtrykte sig — der er iværksat i Hvidovre kommune. Det ærede medlem henviste

til, at man ved at yde en sådan hjælp opnår bl. a. at spare betydelige udgifter til opførelse af særlige institutioner for de gamle, og at de gamle får mulighed for at blive i deres egne lejligheder. Det ærede medlem henviste endvidere til, at der ikke ydes statsstøtte til et sådant eksperiment, men kommunerne må selv klare udgifterne. Kommunerne er her henvist til det såkaldte rådighedsbeløb, hvilket det ærede medlem fandt beklageligt, idet der var stærkt brug for rådighedsbeløbet i forvejen. Det ærede medlem bad mig overveje, om der ikke kunne være grund til at få de pågældende lovbestemmelser ændret, således at der kunne opnås refusion af kommunernes udgifter til sådanne foranstaltninger.

Hertil vil jeg gerne for det første gøre den bemærkning, at lignende foranstaltninger er sat i gang også andre steder, bl. a. i Københavns kommune. Dernæst vil jeg gerne oplyse, at jeg fornylig har bedt det socialpolitiske udvalg om at undersøge problemerne omkring de gamles forhold og herunder også spørgsmålet om at yde bistand til ældre medborgere, så at de derved får mulighed for at forblive i deres egne lejligheder. Jeg har altså, sådan som det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen ønskede det, min opmærksomhed henvendt på spørgsmålet.

Det ærede medlem hr. Adolph Sørensen omtalte et såkaldt forslag til regulativ for byggevirksomheder og bemærkede i denne forbindelse, at der ofte, når en lov skal administreres, lægges andet og mere i den, end lovgiverne havde tænkt sig eller forudsat, da de formede loven. Jeg går ud fra, at vi, der gennemførte arbejderbeskyttelsesloven — og det var jo enstemmigt her i det høje ting — alle var klar over, at det var for at beskytte arbejderne i så høj grad, som det nu engang er gørligt, dels mod sundhedsfare, dels mod arbejdsulykker, og vi gjorde det selvfølgelig først og fremmest af hensyn til arbejderen, fordi det er ham, der, hvis han kommer til skade legemligt, må bære byrden og også økonomisk får dette i høj grad at mærke. Andet og mere kan jeg ikke tænke mig at administrationen tænker lagt i loven; men selvfølgelig skal de bestemmelser om arbejdsbeskyttelse, som loven indeholder, overholdes.

Det ærede medlem nævnte et eksempel,